Temps Ordinari - Vint-i-setè diumenge

Per Administrador el dg., 06/10/2013 - 09:00

H 1,2-3; 2,2-4
2 Tm 1, 6-8.13-14
Lc 17,5-10

Què desitjo amb fe?La persona de fe no és aquella que creu que amb ella podrà fer tot el qui li sembli, com si fos un tècnic especialista **d'efectes especials** de les grans superproduccions cinematogràfiques. Permés fe que tinguem no aconseguirem que un arbre o una muntanya (com diu Jesús en un altre passatge) es mogui per la força de la nostra paraula. Més encara, quanta més fe tinguem, menys se'ns ocorrerà demanar aquests prodigis. Ja sabem que no ens hem de prendre al peu de la lletra les gràfiques expressions, que utilitzen els redactors evangèlics.Evidentment, no hem d'interpretar al peu de la lletra moltes expressions evangèliques, que ens podrien portar a interpretacions pintoresques, ridícules o fantasioses. Jesús ens vol transmetreun missatge ben real i profund. Per això, cal aprofundir en el que vol dir tenir fe o, potser millor, **viure** la fe. La fe és el do de Déu que ens fa obrir-nos a Ell, a confiar en Ell, a entrar **en comunió** amb Ell, a identificar-nos amb el seu projecte benvolent i amorós per a la humanitat. Per tant, la fe ens mou, amb la força de l'amor, a col·laborar en la realització del projecte de Déu. Déu, a través de nosaltres, a través de la nostra fe és com vol instaurar el seu Regne. La extensió del **Regne és el gran prodigi** de les persones de fe.**"Doneu-nos més fe!"**Aquesta és la gran pregària que mai no hem de deixar de fer. Però la nostra fe no augmentarà, si nosaltres no ens hi predisposem. Per això el salm d'avui ens ha fet una crida a aquesta actitud. **"No enduriu els vostres cors".** Cal procurar tenir el cor obert, el cor senzill, no endurit pels nostres interessos egoistes, que posa la seguretat en el tenir i en el posseir, en les satisfaccions fàcils i fugisseres. Això, que tant ens convida a l' insaciable desig de consum de la nostra societat del benestar. Cal tenir el cor obert i disponible, perquè la força de l'amor de Déu hi pugui entrar per poder moure'ns pels interessos del Regne. **"Som servents sense cap mèrit"**La nostra missió, la nostra funció, el nostre paper és simplement deixar fer el que Déu, el que la força de l'amor de Déu, vol fer a través nostre. Nosaltres no afegim, res ni mica, a l'obra delprojecte de Déu. Per això no ens podem atribuir **cap mèrit davant de Déu**. Hem fet el que havíem de fer. En canvi, nosaltres tenim una gran facilitat en posar-nos medalles i en exigir primes i compensacions. La persona de fe és aquella que es considera servent sense cap mèrit, perquè té el convenciment que és Déu qui actua a través dels seus actes. No cal dir que ens costa reconèixer-ho. I a sobre, sovint, ens permetem la llibertat de posar obstacles als plans de Déu, tot posant per davant el nostre interès i l'atenció als nostres plans egoistes.**"Revifa la flama del do de Déu!"** Aquest és el consell que dóna Pau a Timoteu. I és el que avui ens dóna a nosaltres. I revifarem el do de Déu, si fomentem les actituds altruistes i desinteressades que miren sempre **pel bé dels altres**, especialment pel bé d'aquells que més necessiten rebre allò que Déu ens ha donat a nosaltres. I Déu ens ho ha donat, precisament, perquè ho compartíssim amb ells. És aquest **el gran prodigi de la fe** en Jesús.Que la comunió amb Jesús, cos entregat i sang vessada per nosaltres, ens mogui a col·laborar en la construcció del gran prodigi del seu Regne.

ETIQUETES
FE PREGÀRIA